

Повечето читатели очакват в книгите да става дума за хора с необикновена, забележителна съдба. Боб не е човек, но съдбата му е не по-малко забележителна от тази на когото и да е литературен герой. Освен това, за разлика от литературните герои, Боб е съвсем истински, което - поне в моите очи - му дава голямо предимство. Дори днес, ако някой си направи труд да се отбие на лондонската метростанция *Ейнджъл*, ще може лично да се запознае с него.

С какво този рижав уличен котарак е заслужил да му бъде посветена цяла книга, която на всичкото отгоре се превърна в бестселър във Великобритания и е преведена на 22 езика, ще попитате вие. Достойнството на Боб няма да му позволи да отговори на този въпрос. Затова вместо него ще го направи неговият "съавтор", преживял и написал книгата - Джеймс Боуен.

Джеймс среща Боб в момент, когато все още търси сериозно основание да остане на този свят, да се оттласне от житейското дъно и окончателно да се освободи от зависимостта си от наркотиците. Боб е сламката, в която се вкопчва този провалил се музикант и подвластен на хероина човек. Спасяването на бездомния и ранен уличен котарак придава смисъл на живота му, превръща се в онова сериозно основание, благодарение на което той все още е сред нас. И това ако не е достатъчна причина да му се посвети книга!

Обикновено се мислим за по-висши създания от животните, свикнали сме да ги покровителстваме, да съдим за тях със снизхождение. Историята на уличния котарак Боб може да ни накара да преосмислим тази своя надменност. Дори да не се налага да спасяват живота ни, нашите четирилапи приятели ни правят видими сред безликата човешка тълпа; благодарение на тях ставаме по-малко прозрачни за околните - от личен опит го зная. Тяхното присъствие стопява бариерите между хората - обърнете внимание колко по-лесно е да заговориш някой непознат с коте или куче, с колко повече усмивки те сподирят минувачите, когато си придружен от домашния си любимец.

Историята на Боб потвърди и едно мое отдавнашно предусещане: душите ни са еднакви, независимо дали обитават тяло на два или на четири крака.

Затова имам молба - ако някой наскоро има път към Лондон, нека се отбие на метростанция *Ейнджъл* и предаде на Боб моите най-сърдечни поздравии.

Анелия Янева